

Posudek diplomové práce

studentky Michaely Mišičkové na téma „Ústavní záruky práva na osobní svobodu a limity veřejné moci“

Předložená diplomová práce se zabývá nejen ústavními zárukami práva na osobní svobodu, ale analyzuje téma též z hlediska zákonného a interpretačně judikaturního, přičemž se snaží nalézt hranice práva na osobní svobodu danou limitací veřejné moci z hlediska zásahů do tohoto základního lidského práva.

Po formální stránce práce v zásadě naplňuje požadavky stanovené pro tento typ práce, když zaujímá 62 stran vlastního textu, dále obsahuje Seznam použité literatury a Resumé v anglickém jazyce. Autorka vychází z přiměřeně široké základny odborných zdrojů, mezi kterými je kromě odborných monografií a článků a právních předpisů zahrnuta i četná judikatura Ústavního soudu, v menší míře pak též související judikatura Evropského soudu pro lidská práva. Jen v relativně malé míře pak autorka vychází rovněž z internetových pramenů. Na používané zdroje je průběžně řádně odkazováno, zastoupeny jsou přímé i nepřímé citace.

Naprosto marginální připomínku lze mít k formulaci některých vět počínajících slovem „jako“, přičemž by bylo zřejmě vhodnější použít jinou větnou formulaci, např. úplné poslední věta práce *„Jako je vazba vnímána jako velmi citelný zásah do osobní svobody, je její právní úprava daleko rozsáhlejší a obsáhlejší než úprava omezení osobní svobody podle předpisů občanského práva.“* Zřídka se lze v práci setkat chybějící interpunkcí nebo s překlepem (označení LZPS č. 2/1991 – s. 13).

Po stránce koncepční a obsahové je práce rozdělena kromě Úvodu a Závěru do čtyř obsahových kapitol, které jsou dále systematicky strukturovány do menších celků. Stěžejní cíl práce autorka ne příliš ambiciózně stanoví jako pokus o nástin jednotlivých možností omezení práva na osobní svobodu podle čl. 8 LZPS, a to jak z hlediska trestních předpisů, tak z pohledu občanského práva.

Úvodní kapitoly se věnují jednak obecnému vymezení pojmu osobní svobody člověka a dále jeho zakotvení v současné právní úpravě, danou na ústavní úrovni nejen Listinou základních práv a svobod, ale v hojně míře též mezinárodními smlouvami o lidských právech. Za stěžejní mezinárodní smlouvy autorka označila Evropskou úmluvu o lidských právech a v rámci EU pak Listinu základních práv Evropské unie. V souvislosti s EU je s tématem práce souvztažná otázka aplikace tzv. Evropského zatýkacího rozkazu a ústavnosti nejen z hlediska čl. 8 LZPS, ale i čl. 14 odst. 4 věta druhá LZPS *„Občan nemůže být nucen k opuštění své vlasti.“* Jelikož se jedná o problematiku úzce navazující na téma práce, může být této otázce věnován prostor u obhajoby práce.

Z hlediska tématu práce, tj. limitace veřejné moci, je zásadní kapitola čtvrtá, nazvaná *„Limity veřejné moci v intencích omezování osobní svobody“*. V této kapitole autorka stanoví

jednak obecnou limitaci omezování základních lidských práv ze strany veřejné moci a dále se podrobně zabývá jednotlivými způsoby omezení práva na osobní svobodu, a to nejen z pohledu ústavněprávní úpravy, ale především z pohledu zákonné právní úpravy a aplikační praxe. Právě zpracování relevantní judikatury zejména Ústavního soudu, jež v konkrétních situacích vymezuje hranice veřejné moci, je možno považovat za největší přínos této diplomové práce.

Poslední kapitola se pak zabývá otázkou ochrany práva na osobní svobodu soudní mocí – zejména soudy obecnými, soudem Ústavním a ESLP. Autorka zde nezůstává pouze u procesních vazeb mezi soudy různého stupně i druhu, ale zabývá se zde rovněž věcnými otázkami, které možná ze systematického pohledu bylo vhodnější řešit již v rámci předchozí kapitoly (délka vazby apod.). Pokud jde o procesní návaznosti, autorka zde nezmiňuje možnost obnovy řízení před Ústavním soudem po rozhodnutí ESLP, a proto i tato souvislost může být řešena v rámci obhajoby práce.

V Závěru konstatuje, že v „*oblasti omezení osobní svobody vyskytuje určitá dvojkolejnost, i když by obě hlavní oblasti řízení, a to jak trestní, tak i civilní, měly mít stejný úkol, existují v nich značné rozdíly*“ Tato myšlenka by jistě stála za bližší objasnění při obhajobě práce, protože úkoly trestního a civilního soudnictví jsou již ze své povahy podstatně odlišné a to i z hlediska možností a důvodů omezení osobní svobody člověka.

Zpracování textu je originální, čtivé, obsažné, s bohatými judikaturními výňatky. Práce je systematicky strukturována, i když s ne zcela jasným Závěrem. Uvedené připomínky mají buďto charakter námětů k diskuzi u obhajoby práce, nebo jsou spíše marginálního charakteru.

Celkově je možné shrnout, že předložená diplomová práce naplňuje jak požadavky formální, tak požadavky obsahové na tento typ práce kladené, a proto ji doporučuji k obhajobě s navrhovaným hodnocením „velmi dobře“, v případě výborné obhajoby se nebráním ani hodnocení „výborně“.

Otázky k obhajobě:

- 1) Stanovte společné rysy a odlišnosti trestního a civilního řízení, pokud jde o možnost omezit osobní svobodu
- 2) Zhodnoťte Evropský zatýkací rozkaz z hlediska ústavně právní úpravy práva na osobní svobodu, případně související judikatury.
- 3) Shrňte procesní návaznosti mezi obecnými soudy, Ústavním soudem a ESLP.

Dle ověření systémem pro odhalování plagiátů THESES.CZ vykazuje práce 5 % shodu, nejedná se však o plagiátorství.

JUDr. Jana Odehnalová, Ph.D.
KÚP ZČU Plzeň